ΚΛΟΦΕΝ

Τεύχος 1ο, Γενάρης 2020

περιήγηση στις γειτονιές του Κερατσινίου, της Δραπετσώνας και πέριξ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κλοφέν

Ιδιαίτερα τοξικό υγρό που περιέχει υψηλό ποσοστό χλωρίου.
Χρησιμοποιείται σε ηλεκτρικούς πυκνωτές, μετασχηματιστές , αντιστάσεις και έχει μολύνει το έδαφος της περιοχής των πρώην λιπασμάτων στη Δραπετσώνα κατά την λειτουργία του εργοστασίου.

Για την ανάπλαση της πλατείας Κύπρου

Ολοκληρώθηκε η πολύμηνη ανάπλαση της πλατείας Κύπρου στα Ταμπούρια και αποκαλύφθηκε η νέα της εικόνα σύμφωνα με τον σχεδιασμό της δημοτικής αρχής και των πολεοδόμων.

48 δέντρα δεκαετιών, περιμετρικά της παλιάς πλατείας ξεριζώθηκαν. Αντ' αυτών "φύτεψαν" ένα σιντριβάνι με χρωματικά φωτιζόμενους πίδακες που πιστοποιεί τις φαντασιώσεις μιας κακοφορμισμένης κιτς αισθητικής, το οποίο δαπανά υδάτινους πόρους και ενέργεια και σε λίγο καιρό θα έχει γίνει εστία απορριμμάτων και θα βγει εκτός λειτουργίας, όπως το παλιότερο στην πλατεία Λαού. Η κατάσταση αυτή είναι συνήθης με τα σιντριβάνια σε πλατείες και είναι ο λόγος που στις νέες πλατείες ή σε όσες αναπλάθονται πλέον αποφεύγεται η τοποθέτησή τους.

Η νέα διάταξη της πλατείας αυτό που θα εξυπηρετήσει είναι τα τραπεζοκαθίσματα σουβλατζίδικων και καφετεριών στην πάνω και στην κάτω πλευρά της, συρρικνώνοντας και περιορίζοντας τις ελεύθερες κοινωνικές χρήσεις αράγματος, παρεϊσμού, μπάλας για τους πιτσιρικάδες δυο γενιές τώρα. Το τσιμέντο δεσπόζει, το χώμα και το πράσινο λιγοστό, μόνο για ντεκόρ. Στο ίδιο μοτίβο με το τσιμέντο, το πλαστικό και το ελάχιστο πράσινο, που έχει ακολουθηθεί και στα κομμάτια που διαχειρίζεται ο δήμος στην περιοχή των πρώην Λιπασμάτων στη Δραπετσώνα. Ταιριάζει βέβαια γάντι με το εξίσου κακόγουστο τοπικό κτίριο εξουσίας, το δημαρχείο, ακριβώς απέναντι.

Την «πετυχημένη» ανάπλαση της πλατείας συμπληρώνει η ανάπλαση της οδού Σμύρνης και του πάνω μέρους της οδού Βενιζέλου με τα πεζοδρόμια γεμάτα με κολωνάκια για να σπας γόνατα και να τσακίζονται μηχανάκια και αυτοκίνητα, στο ίδιο επίπεδο (τα πεζοδρόμια) με τον δρόμο, χωρίς διαφορά ύψους, με κάτι σχάρες για όμβρια ύδατα που είναι αμφίβολο ότι θα καταφέρουν να απορροφήσουν τα νερά μιας δυνατής βροχής.

Αν συνυπολογίσουμε και τις πρόσφατες ενέργειες αντικατάστασης και ενίσχυσης του δημοτικού φωτισμού που έχουν μετατρέψει τη νύχτα σε μέρα σε όλα τα στενά (και θα διαπιστώσουμε πόσο ενοχλητικό είναι το καλοκαίρι με τα ανοιχτά παράθυρα), συμπληρώνεται το παζλ της λογικής αυτών των αναπλάσεων: εμπορευματοποίηση, περιορισμός των ελεύθερων κοινωνικών χρήσεων, ακαλαισθησία στο πλαίσιο μια έκπτωτης αστικής αισθητικής, φωτορύπανση και κοινωνικός έλεγχος-εκτοπισμός ειδικά της νεολαίας.

Καταθέτουμε την αμέριστη απέχθεια και αντίθεσή μας.

Έντυπο δρόμου που μοιράζεται χέρι - χέρι σε δρόμους, πλατείες και παρεμβάσεις, χωρίς κανενός είδους αντίτιμο, της Συνέλευσης της Πλατείας Κερατσινίου - Δραπετσώνας.

Η Συνέλευση της Πλατείας Κερατσινίου - Δραπετσώνας δημιουργήθηκε με το κίνημα των πλατειών τον Ιούνιο του 2011 και συνεχίζει τις συνελεύσεις και τις δράσεις της, στο πλαίσιο της συλλογικής αυτοοργανωμένης αντίστασης, δημιουργικότητας και αλληλεγγύης που έχει διαμορφώσει από τα πρώτα της βήματα.

Ηλεκτρονική σελίδα: ***http://suneleushkeratsiniou.blogspot.com***

Τον φετινό χειμώνα 2019 - 20, οι εβδομαδιαίες ανοιχτές συνελεύσεις μας φιλοξενούνται κάθε Δευτέρα, στις 20.00, στον αυτοοργανωμένο χώρο αλληλεγγύης και ρήξης ΡΕΣΑΛΤΟ, Έβρου 23 & Βενιζέλου, Ταμπούρια - Κερατσίνι, 100μ από την πλατεία Λαού.

Για ηλεκτρονική επικοινωνία: ***suneleush.keratsiniou@gmail.com***

Νέα δεδομένα σε σχέση με τη περιοχή των πρώην λιπασμάτων στη Δραπετσώνα

Τους τελευταίους μήνες έχουν υπάρξει δύο σοβαρές εξελίξεις σχετικά με την έκταση του πρώην εργοστασίου λιπασμάτων στη Δραπετσώνα.

Η πρώτη αφορά στη δημοσίευση Φύλλου Εφημερίδας της Κυβερνήσεως (ΦΕΚ Αρ. Φύλλου 281, 4/6/2019), το οποίο επικύρωσε την απόφαση 133/2019 της Περιφέρειας Αττικής στις 7/5/2019, ενόψει των εκλογών για τους Δήμους και τις Περιφέρειες, για «Απαλλοτρίωση Χώρου Πρώην Εργοστασίου Λιπασμάτων για την Κατασκευή Μητροπολιτικού Πάρκου Πρασίνου του Εργοστασίου Λιπασμάτων Δραπετσώνας με διάθεση πίστωσης ύψους 17.500.000 €».

Ανάμεσα στους άλλους σκοπούς που ορίζει η Περιφέρεια Αττικής για την απαλλοτρίωση της έκτασης, διαβάζουμε: «Εξυγίανση του εδάφους / υπεδάφους από τα παραπροϊόντα που εναποτίθεντο κατά την περίοδο λειτουργίας του εργοστασίου και τα οποία σήμερα εξακολουθούν να ρυπαίνουν την ευρύτερη περιοχή δημιουργώντας συνθήκες επικινδυνότητας για την υγεία των κατοίκων».

Πρόκειται για την πλέον απροκάλυπτη παραδοχή, αυτού που χρόνια καταθέτουν οι πρωτοβουλίες αγώνα, οι συνελεύσεις κατοίκων και οι αυτοοργανωμένες συλλογικότητες της περιοχής. Ότι δηλαδή κατά την πολυετή λειτουργία του εργοστασίου έχει υπάρξει τοξική επιμόλυνση του εδάφους/υπεδάφους με φωσφογύψο, διοξίνες, κλοφέν (ένα ιδιαίτερα τοξικό υγρό που περιέχει υψηλό ποσοστό χλωρίου και χρησιμοποιείται σε ηλεκτρικούς πυκνωτές, μετασχηματιστές και αντιστάσεις), φθόριο, βαριά μέταλλα κ.α. Απέναντι στους κομπασμένους δημαγωγούς της κάθε τοπικής, περιφερειακής και κεντρικής εξουσίας, που αντιμετωπίζουν τις περιοχές μας (από καταβολής τους) ως ανθρώπινες χωματερές των κατώτερων στρωμάτων.

Ενδεικτικό παράδειγμα των τοξικών αποβλήτων του πρώην εργοστασίου και του τρόπου «διαχείρισής» τους, αποτελούν οι 10 εκατομμύρια τόνοι φωσφογύψου που απορρίπτονταν επιφανειακά στα Λακκώματα στο Σχιστό (πάνω από το σημερινό νεκροταφείο Κερατσινίου) από το 1979 μέχρι το 1999, οπότε σταμάτησε η λειτουργία του εργοστασίου, καλύπτοντας μια έκταση 125 στρεμμάτων. Μια ραδιενεργή βόμβα δίπλα στην κατοικημένη ζώνη, που έγινε γνωστή χρόνια μετά την παύση λειτουργίας του εργοστασίου, στο δεύτερο μισό της δεκαετίας του 2000.

Μετά τις πρώτες αντιδράσεις και τον εκτεταμένο ψιθυρισμό που ακολούθησαν την ανακοίνωση για ανάγκη απορρύπανσης του εδάφους, ο επανεκλεγείς δήμαρχος Χρήστος Βρεττάκος, με την επιστολή του «Ραδιολογικός Έλεγχος του χώρου της ευρύτερης βιομηχανικής περιοχής του πρώην εργοστασίου λιπασμάτων της Δραπετσώνας», ζήτησε ενημέρωση σχετικά με την ισχύουσα έκθεση της ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΑΤΟΜΙΚΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ (ΕΕΑΕ), βάσει της οποίας προχώρησε τα προηγούμενα χρόνια σε επεμβάσεις στην περιοχή των 86 στρεμμάτων του πρώην εργοστασίου (συναυλιακός χώρος, θεατράκι, αθλητικοί χώροι και όρμος Κράκαρη). Στην απάντησή της η επιτροπή αναφέρει ότι «οι εργασίες διαμόρφωσης του χώρου της ευρύτερης βιομηχανικής περιοχής του πρώην εργοστασίου λιπασμάτων της Δραπετσώνας, όπως αυτές περιγράφονται στο έγγραφό του Δήμου, δεν επιφέρουν αλλαγές από άποψη ακτινοπροστασίας στην περιοχή. Συνεπώς, τα διαλαμβανόμενα στην τελική έκθεση του Έργου «Ραδιολογικός Έλεγχος του Χώρου της Ευρύτερης Βιομηχανικής Περιοχής του Πρώην Εργοστασίου Λιπασμάτων της Δραπετσώνας, εξακολουθούν να ισχύουν και σήμερα. Ωστόσο, σε περίπτωση μελλοντικής αλλαγής χρήσης, ιδιαίτερα αν αυτή προϋποθέτει εργασίες βαθέων εκσκαφών, ο ιδιοκτήτης της περιοχής απαιτείται να ενημερώσει την ΕΕΑΕ ώστε να πραγματοποιηθούν κατάλληλες υποδείξεις, αν αυτό κριθεί αναγκαίο.»

Η επιστημονική αυτή επιτροπή πρέπει μάλλον να έχει πολύ δουλειά και δεν έκρινε σκόπιμο να επαναλάβει μετρήσεις «Ραδιολογικού Ελέγχου» και αναφέρεται σταθερά σε μετρήσεις που έχει κάνει το 2006, διαβεβαιώνοντας (σε ρόλο μέντιουμ) ότι από τότε μέχρι σήμερα, με βάση αυτά που της περιγράφουν, δεν έχει υπάρξει καμία μεταβολή των δεδομένων, οπότε δεν συντρέχει λόγος ανησυχίας!

Από την άλλη, όμως, γνωρίζοντας (και αυτή όπως και οι υπόλοιποι θεσμικοί φορείς) την τοξικότητα του εδάφους, προφανώς από μετρήσεις του παρελθόντος που σκόπιμα δεν έχουν δει το φως της δημοσιότητας, αναφέρει ότι αν πρόκειται να γίνουν «εργασίες βαθέων εκσκαφών» απαιτείται να ενημερωθεί η επιτροπή τους «ώστε να πραγματοποιηθούν κατάλληλες υποδείξεις, αν αυτό κριθεί αναγκαίο». Μας δουλεύουν ψιλό γαζί. Κρατική υπηρεσία που απλά κάποιοι κόβουν μισθό και βγάζουν πορίσματα σύμφωνα με τις άνωθεν υποδείξεις που δέχονται από κυβερνητικές, περιφερειακές και τοπικές αρχές.

Το άλλο σοβαρό ζήτημα που εγείρεται είναι ο παραπλανητικός τίτλος της απόφασης της περιφέρειας και του κρατικού ΦΕΚ: «…Κατασκευή Μητροπολιτικού Πάρκου Πρασίνου…». Στα σχετικά έγγραφα στα οποία αναφέρεται το ΦΕΚ, εντάσσεται και το «από Νοέμβριο 2018 Σχέδιο Γενικής Διάταξης Master Plan που συντάχθηκε από τη Διεύθυνση Τεχνικών Υπηρεσιών του Δήμου Κερατσινίου - Δραπετσώνας

και αφορά στην Ανάπλαση της πρώην Λιμενοβιομηχανικής Περιοχής Λιπασμάτων».

Αυτό το σχέδιο του Δήμου Κερατσινίου-Δραπετσώνας βασίζεται σχεδόν εξ ολοκλήρου στα πρώτα βραβεία του αρχιτεκτονικού διαγωνισμού, που προκήρυξε τον Ιούνιο 2016 η Περιφέρεια Αττικής και πραγματοποιήθηκε τον Ιούνιο 2017, με το ποσό των 100.000 ευρώ, για τη μελέτη ανάπλασης των 640 στρεμμάτων της πρώην λιμενοβιομηχανικής περιοχής των Λιπασμάτων. Αυτά που προβλέπει το προτεινόμενο σχέδιο του Δήμου Κερατσινίου - Δραπετσώνας για την «ανάπλαση της περιοχής» απέχουν πολύ από την αναφορά σε «μητροπολιτικό πάρκο»:

- **μετατροπή του εργοστασίου υαλουργίας σε κέντρο θαλασσοθεραπείας**
- **διαμόρφωση στεγασμένης αγοράς για μικρούς παραγωγούς ώστε να την επισκέπτονται και οι τουρίστες της κρουαζιέρας**
- **μετατροπή του παλιού σιλό σε πολυχώρο προβολών και του υποσταθμού ΔΕΗ με την καμινάδα του σε Μουσείο Εναλίων Αρχαιοτήτων Βυθού**
- **διαμόρφωση τριών κλειστών γυμναστηρίων και ανοικτών γηπέδων**
- **κτίριο για στέγαση επιστημονικών ερευνών και παιδιατρικό νοσοκομείο**
- **υπαίθριο συναυλιακό χώρο, ναυταθλητικό κέντρο με εργαστήριο καραβομαραγκοποιίας στο κτίριο των παλαιών σφαγείων**
- **τέσσερα υπόγεια πάρκινγκ**

Στο «κτίριο επιστημονικών ερευνών» έδωσε έμφαση και η νέα κυβέρνηση, στις προγραμματικές δηλώσεις του νέου πρωθυπουργού τον Ιούλιο στη Βουλή, όπου αναφέρθηκε σε «Διεθνές Κέντρο Καινοτομίας που θα δημιουργηθεί στον χώρο των παλαιών λιπασμάτων». Σε επόμενες δηλώσεις υπουργών της νέας κυβέρνησης, τον Αύγουστο και τον Σεπτέμβριο, ο προσανατολισμός γίνεται πιο συγκεκριμένος και αφορά σε τεχνολογικό πάρκο καινοτομίας για δεκάδες start up επιχειρήσεις. Μια κρατικά επιδοτούμενη επιχειρηματική πλατφόρμα με σκοπό την εμπορική εκμετάλλευση της γνώσης και της τεχνολογίας, όπως ορίζονται διεθνώς αυτά τα «πάρκα καινοτομίας».

Επομένως, ο τίτλος «μητροπολιτικό πάρκο» είναι απλά μια φάρσα και ο όλος σχεδιασμός δεν έχει καμία απολύτως σχέση με το πρόταγμα των αγωνιζόμενων κατοίκων (πρωτοβουλιών, συνελεύσεων, συλλογικοτήτων), περισσότερο από μια δεκαετία τώρα, για ενιαίο άλσος υψηλής ζώνης πρασίνου. Τα περισσότερα έργα που προτείνονται αφορούν στη χρήση και αναδιαμόρφωση των ήδη υπαρχουσών εγκαταστάσεων για τη δημιουργία πολιτιστικών χώρων και συνεδριακών κέντρων, ενώ το κομμάτι πρασίνου (που ακόμα και στις τρισδιάστατες αποτυπώσεις των αρχιτεκτονικών διαγωνισμών αφορά κυρίως γκαζόν και χαμηλή βλάστηση) εμφανίζεται σε ελάχιστα σημεία ως η απαραίτητη αισθητική συνοδεία του τσιμέντου που ετοιμάζεται να ριχτεί σε τόνους στην περιοχή.

Με αυτόν τον τρόπο, λοιπόν, σκοπεύουν να αποδοθούν τα πρώην λιπάσματα στον «λαό των περιοχών» και οι κάτοικοι πρέπει να είμαστε ευχαριστημένοι με αυτό που θα μας «παραχωρηθεί». Το επονομαζόμενο «μητροπολιτικό πάρκο» θα είναι στην πραγματικότητα ένας τόπος εκπλήρωσης κάθε μικροπολιτικής σκοπιμότητας που θα ικανοποιεί τόσο την COSCO όσο και τους κρατικούς και τοπικούς διαχειριστές στο όνομα της «ανάπτυξης» και του «πολιτισμού» . Μια στριμωγμένη και περιφραγμένη γωνιά περιπάτου, συναυλιών και αθλητικών δραστηριοτήτων, δίπλα σε καζάνια και διυλιστήρια, πολυώροφα κτιρια, τεράστιες αποθήκες, σιλό που συσκευάζουν τσιμέντο, εγκαταστάσεις που επεξεργάζονται τα λύματα όλης της Αττικής, ακούγοντας 12 μήνες τους γερανούς και τα κλαρκ να φορτοεκφορτώνουν 24 ώρες το 24ωρο κοντέινερ εμπορευμάτων. Αυτό που αποκρύβεται με κάθε επιμέλεια είναι ότι αυτό που σχεδιάζουν σε αγαστή συνεργασία μέρα με τη μέρα κράτος, κεφάλαιο, δήμοι και περιφέρειες, είναι ένας τόπος κανονικοποίησης στα μάτια μας της συνθήκης της εκμετάλλευσης, των περιφράξεων, της λεηλασίας, της υποταγής, ένα χωνευτήρι στο οποίο όλα μπορούν να συνυπάρχουν και να συμβιώνουν. Όπως είχαμε γράψει σε κείμενο μας πέρσι που μοιράσαμε στην περιοχή των πρώην λιπασμάτων, **«ο εχθρός του καλού είναι το λιγότερο κακό»**.

ΚΑΜΙΑ ΑΝΟΧΗ ΣΤΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΤΩΝ ΚΥΡΙΑΡΧΩΝ

ΕΙΜΑΣΤΕ ΡΕΑΛΙΣΤΕΣ, ΠΑΛΕΥΟΥΜΕ ΓΙΑ ΤΟ «ΑΔΥΝΑΤΟ»

ΕΝΙΑΙΟ ΑΛΣΟΣ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ ΤΩΝ ΠΡΩΗΝ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΠΕΡΙΩΝΥΜΟ MASTER PLAN ΤΗΣ COSCO

Η COSCO, για πρώτη φορά τον Ιανουάριο 2018 παρουσίασε το «Αναπτυξιακό Πρόγραμμα και τη Μελέτη Διαχείρισης» (Master Plan) για ολόκληρη την παράκτια ζώνη από το εμπορικό-τουριστικό λιμάνι του Πειραιά μέχρι τη ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη στο Πέραμα. Η κατάθεση του Master Plan ήρθε σε συνέχεια και εφαρμογή της Σύμβασης Παραχώρησης του ΟΛΠ από το ελληνικό κράτος στην COSCO, με την πώληση του 67% των μετοχών τον Αύγουστο του 2016 από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ. Το 51% η COSCO το απέκτησε απευθείας ενώ το υπόλοιπο 16% θα περιέλθει στην κατοχή της με την ολοκλήρωση ενός μέρους των επενδύσεων που περιλαμβάνονται στο Master Plan.

Τον βασικό κορμό, ωστόσο, του Master Plan δεν τον εισήγαγε η COSCO αλλά είχε εκπονηθεί ήδη από το 2011 από την κρατική διοίκηση τότε του ΟΛΠ, επί προεδρίας Ανωμερίτη, με σκοπό τη δρομολόγηση της ιδιωτικοποίησης του λιμανιού, προσφέροντας στους επίδοξους επενδυτές ένα «δελεαστικό» συνολικό σχέδιο αναδιαμόρφωσης και εκμετάλλευσης του λιμανιού. Ένα σχέδιο που θέλει να μετατρέψει την παράκτια ζώνη του Πειραιά σε ενός τύπου Ειδική Οικονομική Ζώνη για την εξυπηρέτηση των συμφερόντων του εφοπλιστικού, εμπορικού, τουριστικού, πετρελαϊκού και κατασκευαστικού κεφαλαίου. Ένα πλάνο που υποβαθμίζει ακόμα περισσότερο τη ζωή μας και θέλει να κανονικοποιήσει στην καθημερινότητά μας την εικόνα της 24ωρης λειτουργίας των γερανών, των κλαρκ, των τεράστιων φορτηγών πλοίων. Μια περίφρακτη ζώνη, πλήρως αποκλεισμένη για τους κατοίκους των περιοχών, στην οποία κάθε μορφής ρύπανση (ατμοσφαιρικοί και θαλάσσιοι ρύποι, ηχορύπανση, φωτορύπανση) και κίνδυνοι (όπως τα καζάνια στο Πέραμα) αποσιωπούνται και επιβάλλονται ως «αυτονόητα» της (καπιταλιστικής) ανάπτυξης που πρέπει να αποδεχθούμε αδιαμαρτύρητα και ακόμα περισσότερο ως «ευλογία».

Από τον Ιανουάριο του 2018 -και την πρώτη εκδοχή του Master Plan της COSCO- μέχρι σήμερα μοιάζει να έχει κυλήσει πολύ νερό στο αυλάκι. Διάφορες επιτροπές έβαζαν προσωρινά προσκόμματα, μεγάλο μέρος του Πειραιά επιχειρήθηκε να χαρακτηριστεί "αρχαιολογική περιοχή", το Master Plan έμπαινε ξανά στο τραπέζι προς αναθεώρηση ή διορθώσεις, οι δήμοι προέβαιναν σε διαμαρτυρίες και ζητούσαν «αντισταθμιστικά οφέλη». Κινήσεις εντυπωσιασμού και αποπροσανατολισμού χωρίς ουσιαστικό αντίκρισμα ή θεσμικής διαπραγμάτευσης για ανταλλάγματα. Πάντα, όμως, το νερό επιστρέφει στο ίδιο σημείο, στο αρχικό και διαρκώς εμπλουτιζόμενο πλάνο της COSCO, η οποία θέλει να πραγματοποιήσει μέχρι τελευταίου έργου τις σχεδιαζόμενες επενδύσεις της. Ήδη εξάλλου έχει ολοκληρωθεί η κατασκευή της προβλήτας πετρελαιοειδών και τα διυλιστήρια βρίσκονται σε πλήρη λειτουργία ενώ πολλές δεξαμενές αποθήκευσης (καζάνια) στο Πέραμα έχουν επαναλειτουργήσει, μια βραδυφλεγής βόμβα μέσα σε κατοικημένες περιοχές. Παράλληλα, έχει εγκατασταθεί και επισκευαστεί νέα πλωτή δεξαμενή μεγάλης χωρητικότητας στη ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη στο Πέραμα. Μετά και το τελευταίο αναθεωρημένο Master Plan τον Αύγουστο 2019, η ΕΣΑΛ (επιτροπή σχεδιασμού και ανάπτυξης λιμένων, πλήρως ελεγχόμενη από την εκάστοτε κυβέρνηση) ενέκρινε σχεδόν το σύνολο των υπόλοιπων προβλεπόμενων έργων:

- **Επέκταση της προβλήτας κρουαζιέρας και κατασκευή επιβατικού σταθμού**
- **Κατασκευή εμπορικού κέντρου τύπου mall (μικρότερης έκτασης από τον αρχικό σχεδιασμό για να καμφθούν οι αντιδράσεις του εμπορικού συλλόγου Πειραιά)**
- **Μετατροπή της παγόδας σε πεντάστερο ξενοδοχείο και δημιουργία συνεδριακού κέντρου**
- **Μετατροπή δύο αποθηκών σε πολυτελή ξενοδοχεία**
- **Δημιουργία κέντρου logistics στην περιοχή του πρώην ΟΔΔΥ (δίπλα στον Σκλαβενίτη)**
- **Κατασκευή δύο πολυώροφων κτιρίων στάθμευσης οχημάτων στον Σταθμό Διακίνησης Αυτοκινήτων (car terminal) απέναντι από τον Σκλαβενίτη**
- **Υπόγεια οδική σύνδεση του car terminal με το κέντρο logistics στον πρώην ΟΔΔΥ**
- **Βελτίωση εν γένει των λιμενικών υποδομών (ναυπηγοεπισκευαστικής ζώνης, επιβατικού λιμένα κλπ)**

Η μοναδική "παραφωνία" ήταν το προσωρινό μπλοκάρισμα από την ΕΣΑΛ των δύο νέων επενδύσεων που πρότεινε η COSCO με το αναθεωρημένο Master Plan του Αυγούστου 2019 : τη δημιουργία νέας προβλήτας IV για εμπορευματοκιβώτια στον λιμένα Ηρακλέους (και πάλι απέναντι από τον Σκλαβενίτη, δυτικά της προβλήτας I) με επιχωμάτωση της θάλασσας σε βάθος 300 μέτρων και την επέκταση του car terminal στον Μώλο Δραπετσώνας λόγω "μη ωρίμανσης των συνθηκών" (sic). Η COSCO σαφώς έχει επικεντρώσει τις επενδύσεις της στο λιμάνι στην επέκταση της κρουαζιέρας και στα κομμάτια της διακίνησης εμπορευμάτων και της ναυπηγοεπισκευής, που αποφέρουν και το μεγαλύτερο κέρδος. Το λιμάνι για να γίνει το τρίτο μεγαλύτερο στην Ευρώπη και το μεγαλύτερο της Μεσογείου (όπως διαρκώς το διαφημίζουν) στη διακίνηση εμπορευματοκιβωτίων (containers), χρειάζεται να αποκτήσει περισσότερο χώρο. Επομένως κι αυτά τα έργα κάποια στιγμή "θα ωριμάσουν". Αυτό για το οποίο παρακάλεσε ο σημερινός πρωθυπουργός τους ιθύνοντες της COSCO είναι η αύξηση των «ανταποδοτικών οφελών» για τους γειτνιάζοντες δήμους. Η τακτική της παροχής συναίνεσης από τους τοπικούς αρχοντίσκους βάσει «ανταποδοτικών οφελών» έχει κριθεί επιτυχημένη ήδη από την εποχή παραχώρησης του ΟΛΠ στην COSCO το 2016. Η σιωπή τότε των αριστερών δημάρχων Κερατσινίου-Δραπετσώνας και Περάματος (Βρεττάκου και Λαγουδάκη) ήταν εκκωφαντική και συνάμα καθοριστική για την αποφυγή κοινωνικών αντιδράσεων από πλευράς των κατοίκων. Με αντάλλαγμα ένα μικρό κομμάτι των πρώην Λιπασμάτων στη Δραπετσώνα και μια έκταση δίπλα στα καραβάκια για Σαλαμίνα στο Πέραμα. Με τον ίδιο τρόπο κινούνται τα πράγματα και σήμερα στα δημοτικά συμβούλια των όμορων δήμων και οι όποιες αντιρρήσεις και κινητοποιήσεις δεν αποτελούν παρά διαπραγματευτικό χαρτί της τοπικής αυτοδιοίκησης για κάποια επιπλέον ανταλλάγματα και στήριξη των ντόπιων εργολάβων στη ναυπηγοεπισκευή (οι οποίοι βλέπουν ότι αν τους απορροφήσει η πολυεθνική θα μειωθούν τα κέρδη τους προς όφελός της).

Η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων, μετά την έγκριση του Master Plan, χορήγησε δάνειο 100 εκατ. Ευρώ στην COSCO για να προχωρήσει στην άμεση υλοποίηση των έργων. Και το "τυράκι" προς εμάς τους κατοίκους των περιοχών δεν είναι άλλο από τις υποσχέσεις για θέσεις εργασίας, ό,τι καταλληλότερο μετά από μια δεκαετία σαρωτικής κυριαρχικής επίθεσης με μεγάλη αύξηση της ανεργίας και της φτωχοποίησης στις περιοχές μας. Αυτό, όμως, που σκόπιμα αποκρύπτεται - και οι κατά καιρούς απεργίες των λιμενεργατών που εργάζονται σε εργολάβους για λογαριασμό της COSCO το καταδεικνύουν - είναι ότι πρόκειται για θέσεις εργασίας σε εξοντωτικές συνθήκες, χαμηλά αμειβόμενες, με συνεχείς απειλές (όπως καταγγέλλουν οι εργαζόμενοι), χωρίς τους στοιχειώδεις κανόνες ασφαλείας (αφού το προνομιακό εργοδοτικό καθεστώς εντός τέτοιων ειδικών οικονομικών ζωνών εξαφανίζει τα όποια «εργατικά δικαιώματα»), ελαστικά και εξαντλητικά ωράρια που ξεπερνούν τις 12 ώρες δουλειάς, με την επισφάλεια να επικρέμεται πάνω από τα κεφάλια των εργαζομένων στο διηνεκές. Ακόμα και η ένταξη των εργαζομένων στα ΣΕΜΠΟ στην κατηγορία των βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελμάτων τίθεται υπό αμφισβήτηση, μετά την πρόσφατη προσφυγή του ΣΕΒ (κατόπιν πιέσεων της COSCO) στο ΣτΕ για εξαίρεσή τους.

Άλλο ένα «τυράκι» αφορά στην «κοινωνική» πολιτική του κεφαλαίου, όπως η συμφωνία του Ερυθρού Σταυρού με το "φιλανθρωπικό ίδρυμα" της COSCO, η οποία αφορά στο πρόγραμμα «Children Included», με "σκοπό την υποστήριξη 2.180 παιδιών, που προέρχονται από οικονομικά ασθενέστερες οικογένειες, απειλούμενες με κοινωνικό αποκλεισμό". Η τακτική της COSCO δεν είναι κάτι το καινοφανές. Η ελεημοσύνη και η φιλανθρωπία των κυρίαρχων δεν είναι τίποτα άλλο παρά η διατήρηση και αναπαραγωγή της σχέσης υποτίμησης και υποταγής. Αυτοί που επιτείνουν την εκμετάλλευση και τους κοινωνικούς αποκλεισμούς, έρχονται στη συνέχεια να χρυσώσουν το χάπι, "σώζοντας τους αποκλειόμενους" που οι ίδιοι δημιουργούν. Μια εξόφθαλμη προσπάθεια στο πλάι της υπόσχεσης νέων θέσεων εργασίας στα κάτεργα της COSCO για τους κατοίκους των περιοχών με στόχο να καμφθούν οι αντιδράσεις και αντιστάσεις μας στην απρόσκοπτη υλοποίηση των επενδύσεων.

Απέναντι στην επιχειρούμενη λεηλασία της ζωής μας, τα "αναπτυξιακά οράματα" που φέρουν περιφράξεις, μόλυνση και αποκλεισμό, τις θέσεις εργασίας σε εξοντωτικές συνθήκες με πενιχρούς μισθούς, τη "φιλανθρωπία" αυτών που μας εξαθλιώνουν, προτάσσουμε την αυτοοργάνωση της καθημερινής ζωής, την ατομική και συλλογική σύγκρουση και ρήξη με τον πολιτισμό της εκμετάλλευσης, της μόλυνσης και της υποταγής.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ MASTER PLAN ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΠΟΛΥΕΘΝΙΚΩΝ
ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ - ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ - ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

Μήπως έχει μποτιλιάρισμα στη λεωφόρο Σχιστού;

Από τότε που το Κερατσίνι και το Πέραμα γίνονται "το μεγαλύτερο διαμετακομιστικό κέντρο στη Μεσόγειο και τρίτο μεγαλύτερο στην Ευρώπη", δεν κουνιέται τίποτα. Με την κυριολεκτική σημασία της φράσης. Αν είσαι άτυχη/ος και θέλεις να διασχίσεις με αυτοκίνητο ή λεωφορείο μια καθημερινή, απογευματινές ώρες συνήθως, τη διασταύρωση Λ.Σχιστού- Λ.Σαλαμίνος- Γρ.Λαμπράκη, καλύτερα να έχεις πολλές ώρες στην διάθεσή σου από την ατελείωτη κίνηση που θα συναντήσεις… Αν δεν έχεις, τις επενδύσεις και την ανάπτυξη δεν τις απασχολούν. Τα εκατομμύρια containers με εμπορεύματα με κάποιο τρόπο πρέπει να φτάσουν στον τελικό προορισμό τους. Άλλωστε οι δρόμοι στις πόλεις είναι ένας ιμάντας διαβίβασης εμπορευμάτων, γι' αυτό φτιάχτηκαν, αυτό εξυπηρετούν. Στόχος είναι η ανάπτυξη, στο πέρασμά της είναι αδιάφορη η καθημερινότητα των ανθρώπων που ζουν δίπλα από αυτό το επιβεβλημένο βιομηχανικό τοπίο. Άλλωστε το δήλωσε και ο πρωθυπουργός σε πρόσφατη συνάντησή του με τον πρόεδρο της Κίνας Σι Τζινπίνγκ στη Σαγκάη: «Σήμερα στην Ελλάδα υπάρχει μια κυβέρνηση αποφασισμένη να διευκολύνει ξένους επενδυτές, να προσελκύσει ξένα κεφάλαια και να δημιουργήσει πλούτο και ευημερία για όλους τους Έλληνες με τρόπο βιώσιμο που σέβεται το περιβάλλον».
Η ανάπτυξη τους πατάει τα κεφάλια μας…και μαζί τους όλες τις αισθήσεις μας, αλλά εν προκειμένω τα νεύρα μας.

Στιγμιότυπο από τα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς

Εδώ και αρκετό καιρό η εικόνα των μέσων μαζικής μεταφοράς έχει αλλάξει… Αυτός ο εκνευριστικός θόρυβος, λες και είσαι προϊόν και περνάς από το ταμείο σούπερ-μάρκετ, έχει εγκατασταθεί στα αυτιά μας. Όπως κάθε νέα συνθήκη, έτσι και αυτή του "εκσυγχρονισμού των μέσων μαζικής μεταφοράς για την καλύτερη λειτουργία και εξυπηρέτηση των επιβατών", συνοδεύεται από τις απαραίτητες συνθήκες επιτήρησης και ελέγχου για την "ομαλή" λειτουργία τους. Μεγάλη η συζήτηση για τους "τζαμπατζήδες" και τα "παράσιτα της κοινωνίας" που δεν συμμορφώνονται με τους νέους κανόνες, πολλοί και εκείνοι που πληρώνονται για ρουφιάνοι (ελεγκτές) και πλέον είναι παντού, μέχρι και στα τρόλεϊ και τα λεωφορεία, όχι μόνο στην Αθήνα αλλά κι εδώ στις περιοχές μας. Ενώ συμβαίνουν αυτά "εδώ" και ενδεχομένως να έχεις "κουραστεί" να είσαι βράδυ-πρωί με τα μάτια ραντάρ μήπως και έχει μπει κανένας ελεγκτής και σου γράψει κανένα πρόστιμο… σε ένα χιλιομετρικά μακρινό "εκεί", στη Χιλή, εδώ και περίπου τρεις μήνες γίνεται εξέγερση με αφορμή την αύξηση της τιμής των εισιτηρίων στα μέσα μαζικής μεταφοράς. Μια εξέγερση που εξαπλώθηκε γρήγορα σε όλους τους τομείς της κοινωνικής ζωής, φέρνοντάς μας στη μνήμη τον εδώ αγώνα των προηγούμενων ετών για ελεύθερη μετακίνηση χωρίς εισιτήρια, μπάρες και αποκλεισμούς αλλά και την «έφοδο στον ουρανό» της εξέγερσης του Δεκέμβρη 2008. Οι "αφορμές", σε έναν κόσμο που διαμορφώνεται κάθε στιγμή ώστε να ζούμε λιγοστοί/ές, είναι ανάσα και ταυτόχρονα έμπνευση για όσες και όσους βιώνουμε την εκμετάλλευση και την καταπίεση και πιστεύουμε ότι όλα μπορούν να αλλάξουν - γιατί μπορούμε να τα αλλάξουμε.

Teleperformance ένα σύγχρονο κάτεργο

Οι γειτονίες του Πειραιά και των προαστίων του αλλάζουν μορφή ιδιαίτερα μετά την ιδιωτικοποίηση του λιμανιού. Η ολοένα αυξανόμενη τσιμεντοποίηση πλατειών και πάρκων, η περίφραξη των δημόσιων χώρων, τα μπαζώματα του λιμανιού, τα σχέδια για δημιουργία εμπορικών κέντρων και πεντάστερων ξενοδοχείων είναι μερικά από τα αναπτυξιακά έργα που στοχεύουν να επιβάλουν τα επιχειρηματικά και κυβερνητικά συμφέροντα στις γειτονιές μας. Η αποβιομηχανοποίηση, η εξαγορά επιχειρήσεων και η μεταφορά τους σε άλλες βιομηχανικές ζώνες, όπως για παράδειγμα το εργοστάσιο του Παπαστράτου, η ολοένα και πιο δυναμική στροφή των ευρωπαϊκών και όχι μόνο οικονομιών προς τις υπηρεσίες διαμόρφωσε το έδαφος ώστε ολόκληρες βιομηχανικές περιοχές να ερημώσουν, να υποβαθμιστούν και στις μέρες μας να δημιουργηθούν ευκαιρίες για επιχειρηματίες και επενδυτές. Αυτό συμβαίνει έντονα και στα στενά του Αγίου Διονυσίου (πέριξ του λιμανιού). Η περιοχή αυτή για πολλές δεκαετίες ήταν ένα από τα κεντρικά σημεία στη βιομηχανική ζώνη του Πειραιά, όπου πλέον εγκαθίσταται και επεκτείνεται με γοργούς ρυθμούς η γαλλική πολυεθνική εταιρεία Teleperformance (T.P.).

Η T.P. είναι μια πολυεθνική που αναλαμβάνει εργολαβικά την παροχή υπηρεσιών μέσω τηλεφωνικών κέντρων εξυπηρέτησης για λογαριασμό ελληνικών αλλά και ξένων εταιρειών (τράπεζες, εταιρείες τηλεπικοινωνιών, εταιρείες υπολογιστών κ.α.) με ελληνόφωνα και ξενόγλωσσα τμήματα. Όπως αυτοπαρουσιάζεται, είναι το μεγαλύτερο τηλεφωνικό κέντρο με χιλιάδες προσωπικό στη δούλεψή της, δηλαδή ένα σύγχρονο κάτεργο-κολαστήριο όπως την περιγράφουν και οι ίδιοι οι εργαζόμενοί της σε αρκετές καταγγελίες που δημοσιεύονται. Για τις κτιριακές της υποδομές, παίρνει κτίρια κουφάρια στη σειρά, τα ανακατασκευάζει με μεγάλες σιδηροκατασκευές, τεράστιες ξύλινες διακοσμητικές επενδύσεις, γκραφίτι στο εξωτερικό τους. Στο εσωτερικό, κυριαρχούν γραφεία - κουτιά για το στοίβαγμα των εργαζομένων, κάμερες για διαρκή παρακολούθηση, ελεγχόμενοι χώροι διαλειμμάτων ενώ ακόμα και η είσοδος/έξοδος γίνεται αυστηρά με χρήση προσωπικής κάρτας. Όλες οι εργασίες γίνονται από τον υπολογιστή για να μπορεί να ελέγχεται η κάθε κίνηση των εργαζομένων. Σε ξεχωριστό σημείο, το οποίο επίσης παρακολουθείται, φυλάσσονται τα προσωπικά αντικείμενα όλων καθώς δεν επιτρέπεται να έχουν μαζί τους ούτε τα κινητά τους τηλέφωνα! Ένα καλά αποστειρωμένο περιβάλλον που ακολουθεί πιστά τους παγκόσμιους κανόνες όλων των σύγχρονων κάτεργων μισθωτής εργασίας.

Στον βωμό της παραγωγικότητας, η εταιρεία λειτουργεί με βάση τη μελέτη των στατιστικών της παραγωγής των εργαζομένων για να μην χαθεί ούτε ένα ευρώ από τα κέρδη της, κάτι που έχει σαν αποτέλεσμα οι εργαζόμενοι/ες να αντιμετωπίζονται αποκλειστικά και μόνο σαν αριθμοί. Το να απαντάς απλά στο τηλέφωνο και να εξυπηρετείς δεν φτάνει για να κρατήσεις τη δουλειά σου. Οι πελάτες θα πρέπει να μείνουν ευχαριστημένοι επίσης από την εξυπηρέτησή σου. Η θετική αξιολόγηση, η αντοχή στην πίεση του χρόνου (καθώς ακόμα και η επίσκεψη στην τουαλέτα χρονομετρείται), τα χατίρια στους προϊστάμενους είναι αυτά που θα καθορίσουν την παραμονή στην εταιρεία. Το κλίμα ανταγωνισμού για υψηλή παραγωγικότητα (προς όφελος πάντα της εταιρείας) επιβάλλεται από τους προϊσταμένους με τη διαφορετική αντιμετώπιση που έχει κάποιος/α με «υψηλή» ή «χαμηλή» παραγωγικότητα. Η υψηλή παραγωγικότητα δεν σχετίζεται βέβαια με αύξηση του μισθού αλλά με κουπόνια τα οποία καθορίζει ο προϊστάμενος σύμφωνα με τα κριτήρια των αφεντικών. Οι βασικοί μισθοί - ψίχουλα, τα ελαστικά ωράρια και οι ατομικές συμβάσεις εργασίας αξιοποιούν τους εκάστοτε εργασιακούς νόμους. Όλοι και όλες εργάζονται με συμβάσεις ορισμένου χρόνου από 1-8 μήνες, ενώ όταν προσλαμβάνονται με αυτές τις συμβάσεις τους τάζουν μακρά συνεργασία, μονιμότητα και ασφάλεια. Ένα ψέμα που γρήγορα καταρρέει από την αρχή της εργασίας στο κολαστήριό τους. Η T.P. έχει 3 υπεργολαβικές εταιρείες μισθοδοσίας οι οποίες είναι στην πραγματικότητα οι επίσημοι εργοδότες και με αυτόν τον τρόπο οι συμβάσεις των χιλιάδων εργαζομένων αλλάζουν συνεχώς μεταξύ αυτών των τριών εταιρειών, ώστε ποτέ κανείς και καμία να μην έχει τη δυνατότητα να διεκδικήσει μονιμότητα. Η T.P., έχοντας και ξενόγλωσσα τμήματα, προσλαμβάνει προσωπικό απ' όλο τον κόσμο με το πρόσχημα της μακράς συνεργασίας. Για να γίνει πιο δελεαστική προτείνει συμβάσεις ενός έτους, οι οποίες αλλάζουν μαγικά σε τρίμηνες κατά την άφιξη των υποψήφιων εργαζομένων, υποχρεώνοντάς τους να τις δεχθούν αν θέλουν να κρατήσουν τη δουλειά τους. Με την άφιξή τους διαπιστώνουν επίσης ότι καμιά μέριμνα δεν υπάρχει από την εταιρεία για τη διαμονή τους και αρκετοί/ές έρχονται αντιμέτωποι με την εκμετάλλευση μεσιτών οι οποίοι μαζί με κερδοσκόπους ιδιοκτήτες εκμεταλλεύονται την ανάγκη τους. Το αποτέλεσμα είναι να μένουν πολλά άτομα μαζί σε μικρές γκαρσονιέρες ακόμα και σε υπόγεια πολυκατοικιών. Αυτή η επιβαλλόμενη συνθήκη οδηγεί σε μια μόνιμη αβεβαιότητα. Αυτό εκμεταλλεύονται τα αφεντικά με τις συμβάσεις ορισμένου χρόνου δημιουργώντας ένα κλίμα συνεχούς πίεσης για να αυξήσουν το κέρδος τους με καθημερινές εκφράσεις τύπου «πρόσεχε τα νούμερά σου γιατί σε ένα μηνά λήγει η σύμβασή σου». Ακόμη και στον ισχυρό σεισμό του Ιουλίου 2019 δεν επετράπη η έξοδος στους εργαζόμενους από τα κτίρια (Καλλιθέα, Μοσχάτο, Πειραιάς), ώστε να συνεχιστεί η λειτουργία και η παραγωγή, επιβεβαιώνοντας με τον πλέον εξόφθαλμο τρόπο τις συνθήκες κάτεργου που επικρατούν.

Η Teleperformance και γενικότερα τα call centers δεν έχουν να ζηλέψουν τίποτα από άλλα σύγχρονα κάτεργα μισθωτής σκλαβιάς και καθόλου εντύπωση δεν μας κάνουν οι άθλιες συνθήκες εργασίας και η εκμετάλλευση των εργαζομένων με στόχο το διαρκές κέρδος των αφεντικών. Ο καπιταλισμός δεν διορθώνεται, ανατρέπεται. Αλληλεγγύη μεταξύ των εργαζομένων, συλλογικοποίηση και αγώνας ενάντια σε κάθε μορφή εκμετάλλευσης, μέσα και έξω από τους χώρους δουλειάς.

Πόλεμο στο πόλεμο των αφεντικών

Με αφορμή τις φόλες που βρέθηκαν πρόσφατα στην πλατεία Ζαρντεν

«Τα ζώα του κόσμου υπάρχουν για τους δικούς τους λόγους. Δεν φτιάχτηκαν για τους ανθρώπους, όπως οι μαύροι άνθρωποι δεν φτιάχτηκαν για τους λευκούς, όπως και οι γυναίκες δεν φτιάχτηκαν για τους άνδρες.»
Alice Walker

Τον τελευταίο καιρό έχει πέσει στην αντίληψή μας ότι διάφοροι τοποθετούν φόλες στις γειτονιές στοχεύοντας κυρίως τα αδέσποτα της περιοχής μας και δηλώνοντας πως «θέλουν να καθαρίσουν τους δρόμους από αυτή τη βρομιά και να προστατεύσουν τις ιδιοκτησίες τους και τους εαυτούς τους από αυτόν τον κίνδυνο», μιας και θεωρούν πως μπορούν να ορίζουν ποια μη ανθρώπινα ζώα αξίζει και κάτω από ποιες προϋποθέσεις να ζουν ή όχι.

Η δολοφονία των αδέσποτων δεν είναι μια μεμονωμένη πράξη κάποιας υποτιθέμενης αγανάκτησης/ ενόχλησης ή ό,τι άλλο μπορεί να δηλώνεται κάθε φορά, ούτε αφορά μια κατάσταση που εμφανίζεται την τελευταία περίοδο μονάχα στις δικές μας γειτονιές. Αντίθετα, πρόκειται για μια διαχρονική τακτική, η οποία αποτελεί απόρροια των όλο και πιο ελεγχόμενων και αποστειρωμένων πόλεων, ενός πολιτισμού που οριοθετεί, διαχωρίζει, ιεραρχεί, εκμεταλλεύεται, κυριαρχεί, επιβάλλεται και εξουσιάζει οτιδήποτε υπάρχει γύρω του ορίζοντας τον άνθρωπο ως το κέντρο του και κατατάσσοντας τα υπόλοιπα όντα ως κατώτερα.

Αυτός ο κυρίαρχος πολιτισμός που πληθαίνει σε φόβο, αδιαφορία, αλλοτρίωση και θάνατο και βάζει φόλες επιχειρώντας να δολοφονεί στους δρόμους, στις πλατείες και στα πάρκα τα αδέσποτα, είναι ο ίδιος πολιτισμός που δημιουργεί και καταναλώνει ράτσες προς ένδειξη κάποιας υπεροχής και κοινωνικού στάτους. Είναι ο ίδιος πολιτισμός που επιβάλλει να κυκλοφορούν μόνο σκυλιά με λουριά ή γατιά με κουδουνάκια στον λαιμό τους ή και με τσιπάκια στα σώματά τους και πάντα συνοδευόμενα με χαρτιά/ ταυτότητα/ βιβλιάριο από τους κηδεμόνες ανθρώπους τους σε κάθε τους βόλτα στα πάρκα/ στη γειτονιά/ στις πλατείες/ στις παραλίες. Όλα τα υπόλοιπα περισσεύουν, είναι πρόβλημα, είναι βρομιά, είναι επικίνδυνα και πρέπει να εξαφανιστούν. Εάν δεν δολοφονηθούν από φόλες, συνήθως στοιβάζονται σε άθλιες συνθήκες σε δημοτικά κλουβιά, όπως για παράδειγμα σε αυτά του ΔΙ.ΚΕ.Π.Α.Ζ στο Σχιστό Περάματος. Φυλακισμένα εκεί να κοιμούνται, να ξυπνάνε, να ζουν και να πεθαίνουν σε βρόμικα κλουβιά, χωρίς καν να έχουν το φαγητό ή το νερό ή την ιατρική φροντίδα που χρειάζονται κι αν παρέλθει η χρονική προθεσμία τους προς υιοθεσία, τότε θανατώνονται από τους υπεύθυνους. Η κυρίαρχη διαχείριση των αδέσποτων που τα θέλει να μην γαβγίζουν, να μην νιαουρίζουν, να μην αναπαράγονται, να μην αντιδρούν, να μην βρομίζουν έχει κοινή κατάληξη για αυτά, με τον ένα ή με τον άλλο τρόπο… το να μην υπάρχουν… Ό,τι όμως δεν μιλάει την κυρίαρχη γλώσσα αυτού του πολιτισμού, υπάρχει, νιώθει και ζει.

Τα αδέσποτα τριγυρνούν/ κάθονται/ ξαπλώνουν/ τρέχουν/ κοιμούνται/ ψάχνουν για την τροφή τους/ λερώνουν/ νιαουρίζουν/ γαβγίζουν/ αναπαράγονται/ ζητούν χάδια/ παίζουν κόντρα στον κόσμο της εκμετάλλευσης και της χρηστικότητας. Κόντρα στον καθημερινό κόσμο δηλαδή αυτών που βάζουν τις φόλες υπερασπιζόμενοι τα αποστειρωμένα μαγαζιά και σπίτια τους, τις αποστειρωμένες σχέσεις τους και τα αποστειρωμένα βλέμματά τους. Τα αδέσποτα ζουν στις γειτονιές μας και πολύ καλά κάνουν! Οποιοσδήποτε βρεθεί να βάζει φόλες χθες, σήμερα, αύριο, μεθαύριο θα βρίσκει απέναντι του όλες και όλους εμάς που τα νοιαζόμαστε, που τα φροντίζουμε που τα συμπεριλαμβάνουμε και που τα θέλουμε στις γειτονιές μας καθημερινά.

Είμαστε με τα αδέσποτα αυτού του κόσμου. Έχουμε λύσσα για έναν άλλο κόσμο. Έναν κόσμο, χωρίς ιεραρχίες, χωρίς ιδιοκτησία, χωρίς εκμετάλλευση, χωρίς ανθρωποκεντρισμό, χωρίς κλουβιά, χωρίς λουριά, χωρίς τσιπάκια, χωρίς φόλες.
Έχουμε λύσσα για έναν άλλο κόσμο, έναν κόσμο γεμάτο άγρια ελευθερία.